

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1023-0/2019
Érkezett:	2019 JÚN 14. Személyesen
Példány:	1
Melléklet:	7 db
Kezelőiroda:	H

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője, a Ruttkai-Marczel-Ruttkai Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Ruttkai Tamás, [REDACTED]
[REDACTED] útján
– az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény [a továbbiakban: Abtv.] 26.§ (2) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjeszti elő.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény 4. § (3) bekezdése és a 11/A. § alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg azokat.

Kérelmünk indoklásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A támadott jogszabály pontos megjelölése, a tényállás rövid ismertetése és a bírói út hiánya

A koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény [a továbbiakban: Ktv.] 4. § (3) bekezdése és 11/A. § rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérjük, melyek az alábbi rendelkezéseket tartalmazzák:

Ktv. 4. § (3) bek.: „Ha a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 18. § (5) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelő szerződés alapján a tulajdonszerzésre még nem került sor, az önkormányzat a törzsvagyon részét képező tereken, parkokon és egyéb közterületeken létesített építmény tekintetében köteles zártkörű pályázatot kiírni. Zártkörű pályázat esetén érdekeltnek kell tekinteni a hatályos építésügyi hatósági engedély engedélyesét.”

Ktv. 11/A. §: „Ha e törvény 4. § (3) bekezdése alapján lefolytatott pályázat eredményes, a koncessziós szerződés megkötésével egyidejűleg a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 18. § (5) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelő szerződés megszűnik.”

2006. szeptember 27. napján megállapodás [a továbbiakban: **Megállapodás**, melyet **P/1.** alatt csatolunk] jött létre a Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. kerület Önkormányzat [a továbbiakban: **Önkormányzat**], mint földtulajdonos és az OTP Befektetési, Ingatlanforgalmazási és Vagyonkezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság [redacted] **Befektető**] között. A Megállapodás az Önkormányzat kizárólagos tulajdonát képező, jelenleg Budapest Főváros Kormányhivatala XIV. Kerületi Hivatala Földhivatala által az ingatlan-nyilvántartásban [redacted] alatt felvett, természetben [redacted] található, kivett közterület megjelölésű, 8.927 m² alapterületű ingatlan [a továbbiakban: **Földterület**] alatt létesítendő mélygarázs építmény megépítése, üzemeltetése, a kapcsolódó földhasználati jog és az 1959. évi IV. törvény 97. § (2) bekezdésére hivatkozással ún. osztott tulajdon létrehozására jött létre a szerződő felek között. Az Önkormányzat 901/2006. (IX. 14.) B.-L.Ö.h. számú határozata alapján, az általa kiírt pályázaton nyertes ajánlattevő Befektetővel kötötte meg a Megállapodást. A Megállapodásban a szerződő felek utaltak arra, hogy a Földterület az Önkormányzat forgalomképtelen vagyonába tartozik. A Megállapodás 7.5. pontja alapján a Befektető jogosult volt arra, hogy a Megállapodással szerzett jogosultságait kizárólagos tulajdonában álló gazdasági társaság útján gyakorolja, kötelezettségeit ezen társaság útján teljesítse. A Megállapodás alapján ugyanis a Befektető nem kizárólag jogosult, hanem köteles is többek között arra, hogy a Földterületen a Mélygarázs alépítményt megépítse, arra vonatkozóan a jogerős használatbavételi engedélyt megszerezze, a tulajdonjogát megszerezze, használja és hasznosítsa, azaz a Megállapodás 7.1. pontja szerinti 50 éves futamidő alatt üzemben tartsa, üzemeltesse.

Társaságunk, mint bérlő és a [redacted] mint bérbeadó [a továbbiakban: **Bérbeadó**] között a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara Mellélt Szervezett Választottbíróóság előtt Vb/16092. számon folyamatban volt perben 2017. május 31. napján meghozott ítélet szerinti tartalommal [az **Ítéletet P/2.** alatt csatoljuk] bérleti szerződés [a továbbiakban: **Bérleti Szerződés**] jött létre, és 2017. június 5. napján lépett hatályba. A Bérleti Szerződés létrejöttének előzményét képezi a fent hivatkozott Megállapodás, a Bérbeadó társaság egyedüli tagja a Befektető. A Bérbeadó a Befektető jogutóda, miként azt a Választottbíróóság Ítélete indokolásának I/1. pontjában rögzítette. A Bérbeadó megépítette a Mélygarázst a Földterület alá, a Mélygarázsra vonatkozóan Bérbeadó azonban, tudomásunk szerint a mai napig még nem kapott jogerős használatbavételi engedélyt, a Mélygaráznak mint épületnek az ingatlan-nyilvántartásban történő feltüntetésére nem került sor, az Ingatlan **P/3.** alatt csatolt hiteles tulajdoni lapjának tanúsága szerint. Figyelemmel arra, hogy társaságunk és a Bérbeadó között érvényes és hatályos Bérleti Szerződés jött létre, melynek tárgyát képező Mélygarázs építése befejeződött, társaságunk jogainak rendeltetésszerű gyakorlása és a Bérleti Szerződés szerinti kötelezettségeinek teljesítése érdekében a vonatkozó intézkedéseket megtette, megteszi, készen áll arra, hogy a Bérleti Szerződés szerinti gazdasági tevékenységét azaz a Mélygarázs üzemeltetését megkezdje, szerzett jogait gyakorolja.

A fenti előzményeket követően 2018. december 19. napján a 2018. évi CV. törvény 1. § (2) bekezdése alapján a Ktv. 4. §-a a jelen panasszal támadott (3) bekezdéssel egészült ki, továbbá a 2018. évi CV. törvény 2. § alapján a Ktv. 11/A. §-sal egészült ki. A Ktv. 4. § (3) bekezdése a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCV. törvény [a továbbiakban: **Nvtv.**] 18. § (5) bekezdésére utal, amely szerint: „*Nem ütköznek az osztott tulajdon létesítésének tilalmába az e törvény hatálybalépését megelőzően - a*

szerződéskötéskor hatályos jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően - megkötött, tartós jellegű felépítményekre vonatkozó, osztott tulajdon létesítésére irányuló rendelkezést tartalmazó szerződések. Az ilyen szerződések vonatkozásában az osztott tulajdon az egyébként irányadó jogszabályi feltételek figyelembevételével jegyezhető be az ingatlan-nyilvántartásba.” Az Nvtv. idézett rendelkezése alapján a Bérbeadó megszerezheti a Mélygarázs tulajdonjogát, amelyet a Bérleti Szerződés alapján köteles a társaságunk, mint bérlő birtokába adni, így annak üzemeltetését megkezdhetjük.

A Bérbeadó még nem szerezte meg a Mélygarázs tulajdonjogát, amelyre a Megállapodás és az Nvtv. 18. § (5) bekezdése alapján joga és kötelezettsége áll fenn. Arra tekintettel, hogy a Mélygarázsra vonatkozó tulajdonszerzés még nem következett a Ktv. 4. § (3) bekezdése alapján az Önkormányzat köteles zártkörű pályázatot kiírni a Mélygarázs tekintetében. Amennyiben a zártkörű pályázat eredményes, akkor a Ktv. 11/A. § rendelkezései alapján a Megállapodás, mint az Nvtv. 18. § (5) bekezdése szerinti szerződés megszűnik. A Ktv. 23. § rendelkezései alapján a majdani koncessziós társaság lesz jogosult az Önkormányzat törzsvagyonához tartozó vagyontárgy, jelen esetben a Mélygarázs birtoklására, használatára, hasznainak szedésére, a Mélygarázs használati jogát nem idegenítheti el. A Bérbeadó 2019. május 2. napi keltezéssel levelet küldött a társaságunk részére [a levelet **P/4.** alatt csatoljuk], amelyben a jelen panasszal támadott jogszabályi rendelkezésekre hivatkozással arról tájékoztatta a társaságunkat, hogy „[...] a Ktv. módosításával előidézett jogi helyzet tehát egyrészt a koncessziós beszerzési eljárás eredményes lezárultáig függővé teszi a Mélygarázs jogi helyzetét, másrészt jelenlegi megítélésünk szerint végeredményben mindenképpen lehetlenné fojja tenni azt, hogy társaságuk a Bérleti Szerződésben vállalt kötelezettségeit teljesítse és a Mélygarázs tekintetében harmadik személyek felé bármilyen rendelkezési jogot gyakoroljon.”

A társaságunkat ért jogsérelem a Ktv. 4. § (3) bekezdése és 11/A. § hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be, hiszen a panaszunkkal támadott jogszabályi rendelkezések zártkörű pályázat kiírására kötelezik az Önkormányzatot [Ktv. 4. § (3) bek.] azzal, hogy a pályázat eredményessége megszünteti a Megállapodást [Ktv. 11/A. §], amelyen a Bérleti Szerződés alapul, kizárva, hogy a Bérbeadó átadhassa a Mélygarázst társaságunknak, ekként annak ellenére, hogy érvényes és hatályos, bíróság által létrehozott Bérleti Szerződés jött létre a felek között, annak alapján társaságunk szerzett jogait nem gyakorolhatja. Társaságunknak nincsen jogi lehetősége a jogsérelem orvoslására bírósághoz fordulni, tekintettel arra, hogy a jogsérelem a jogszabályi rendelkezések hatályba lépésével már bekövetkezett. Társaságunk a támadott jogszabályi rendelkezések hatálya alatt áll, tekintettel arra, hogy az azokban foglaltak joghatása annak a Megállapodásnak a megszűnése (gyakorlatilag és tényszerűen jogszabály által történő megszüntetése), amely az előzményét és jogi alapját képezi a Bérleti Szerződésnek, társaságunk Bérleti Szerződéssel megszerzett jogainak gyakorlását ellehetetlenítik a támadott jogszabályi rendelkezések.

A támadott alaptörvény-ellenes Ktv. módosítás kifejezetten és célzottan arra irányul, hogy a törvénymódosítás már meglévő magánjogi jogviszonyba avatkozzon be valamely az állammal (itt: önkormányzattal) szerződő magánfél, s az ő származtatott jogosultjai hátrányára. A törvénymódosítás nem csupán szándékolatlanul érint magánjogi jogviszonyt, amit ennek megfelelően reparál, hanem kifejezetten és céllal borítja fel éppen ezt a magánjogi jogviszonyt, anélkül, hogy ennek a kártalanítási jellegű vagy bármilyen reparációját bármilyen módon és mértékben rendezné.

b) A jogorvoslati eljárás hiánya

Társaságunk számára nem áll rendelkezésre jogorvoslati eljárás, amellyel orvosolható lenne számára a jogsérelem, figyelemmel arra, hogy a jogsérelem bármely bírói döntés nélkül, a panasszal támadott jogszabályi rendelkezések hatálybalépésével következett be.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt az Abtv. 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben, az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított 180 napon belül lehet benyújtani a t. Alkotmánybírósághoz. Az alkotmányjogi panasszal támadott jogszabályi rendelkezések, azaz a Ktv. 4. § (3) bekezdése és 11/A. § 2018. december 19. napján léptek hatályba, ekként az alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó határidő utolsó napja 2019. június 17. Megállapítható tehát, hogy alkotmányjogi panaszunk az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül kerül előterjesztésre.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A Ktv. alaptörvény-ellenes 4. § (3) bekezdése és 11/A. § rendelkezései a társaságunk Bérleti Szerződéssel létrejött jogviszonyát közvetlenül és ténylegesen, aktuálisan érintő rendelkezéseket állapítanak meg, ennek következtében társaságunk alapjogai sérülnek, az alább részletesen indokoltak és igazoltak szerint. Társaságunk bérleti jogviszonyát, a Bérleti Szerződést létrehozó választottbírói ítéletet már csatoltuk, csakúgy, mint az annak előzményét képező Megállapodást. A Ktv. 4. § (3) bekezdése alapján az Önkormányzat köteles zártkörű pályázatot kiírni a használatbavételi engedély megszerzése előtt álló Mélygarázsra vonatkozóan, a pályázat eredményessége megszünteti a Megállapodást, amelyre hivatkozással a Bérbeadó már tájékoztatta is a fentebb csatolt levelével társaságunkat, hogy a Bérleti Szerződés teljesítése ellehetetlenült. Ekként a Bérbeadó előbbi levelében kifejezetten fel is hívta társaságunkat arra, hogy a Bérleti Szerződés teljesítésére előkészületeket ne folytasson, ráfordításokat ne hajtson végre: „[...] *jelen levelünkkel kifejezetten fel is kívánjuk hívni Önöket, hogy a Bérleti Szerződés teljesítésére vonatkozó előkészületeket ne folytassanak, ráfordításokat ne eszközöljenek [...]*”

Megállapítható, hogy **társaságunk Bérleti Szerződéssel megszerzett azon jogának gyakorlását, hogy a Mélygarázs üzemeltetésére vonatkozó gazdasági tevékenységet folytassa, az alkotmányellenes jogszabályi rendelkezések ellehetetlenítették.** A Befektető a fent már hivatkozottak szerint az Önkormányzat által kiírt pályázat nyerteseként kötötte meg 2006. évben a Megállapodást az Önkormányzattal, a Ktv. alaptörvény-ellenes 4. § (3) bekezdése és 11/A. § rendelkezései azt eredményezik, hogy egy újabb, zártkörű pályázatot kell kiírnia az Önkormányzatnak és ezen pályázat eredményeként a Megállapodás megszűnik. A Ktv. 4. § (3) bekezdésének utolsó mondata rendelkezése szerint zártkörű pályázat esetén érdekeltnek kell tekinteni a Mélygarázsra vonatkozó, hatályos építésügyi hatósági engedély engedélyesét, azaz Bérbeadót, ekként nem elsősorban a Bérbeadó az a személy, aki sérelmet szenvedett az alaptörvény-ellenes jogszabályok következtében. A sérelmet szenvedett személy társaságunk, mert az ismételten kiírandó pályázat alapján, a Ktv. 23. § rendelkezései szerint, kizárólag a majdan létrejövő koncessziós társaság lesz jogosult az

Önkormányzat törzsvagyonába kerülő Mélygarázs birtokolására, használatára és hasznainak szedésére azzal, hogy a használati jogát nem idegenítheti el. Azáltal, hogy a Ktv. 4. § (3) bekezdése és 11/A. § rendelkezései kifejezetten azon ingatlan(ok)ra vonatkoznak, amelyekre osztott tulajdont létrehozó megállapodás jött létre, de a tulajdonszerzés még nem következett be, kifejezetten a Mélygarázs társaságunk általi üzemeltetését lehetetlenítette el a jogalkotó. A Ktv. alaptörvény-ellenes 4. § (3) bekezdése és 11/A. § rendelkezései hiányában, tehát a hatályba lépésüket megelőzően a vonatkozó jogviszonyok szerint a következők történtek volna meg. A Bérbeadó, mint a Mélygarázs ingatlan megépítője jogerős használatbavételi engedély birtokában, a Nvtv. 18. § (5) bekezdése szerint osztott tulajdon létrejöttével mellett megszerzi a Mélygarázs tulajdonjogát, mint a Mélygarázs tulajdonosa a Megállapodásban foglaltak alapján is, a Bérleti Szerződés szerint birtokba adja a Mélygarázst társaságunk részére, aki megkezdi a korábban szerzett jogának gyakorlását, a Mélygarázs üzemeltetését. Ezzel szemben a fentieket (melyet választottbírói ítélet hozott ekként létre, s ilyen módon – anélkül, hogy erre kifejezetten hivatkoznánk – a megsemmisíteni kért normák a választottbírói ítéletek tiszteletben tartására vonatkozó régi Vbt. 58. §-át is sértik) ellehetetlenítették az alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezések, kizárták ugyanis a Megállapodás alapján történő tulajdonszerzést a Megállapodás megszüntetésével, a zártkörű pályázat következtében bármely személy is lesz annak nyertese, társaságunk nem lehet jogosult a Mélygarázs üzemeltetésére, szerzett jogát nem gyakorolhatja. Olyan jogi helyzetet teremtett tehát a jogalkotó a Ktv. 4. § (3) bekezdése és 11/A. § rendelkezéseinek megalkotásával és hatálybaléptetésével, amelyben nem állhat elő olyan helyzet, hogy társaságunk üzemeltesse a Mélygarázst, miközben erre választottbírói ítélet által szerzett jogot még a törvénymódosítás hatályba lépését megelőzően. Ezáltal sérültek társaságunk következő alapvető jogai: jogbiztonsághoz való jog (visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalma), vállalkozáshoz való jog (szerződési szabadság) és a tulajdonhoz való jog.

Fenntartva és megerősítve az előbbieket, egyértelmű, hogy társaságunk érintettsége önmagában a fentiek miatt fennáll. Hivatkozunk ugyanakkor a 33/2012. (VII. 17.) AB határozatban foglaltakra is: *„Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az érintettség abban az esetben is megállapítható, ha jogszabály alkalmazására, érvényesítésére szolgáló cselekmények még nem történtek, de jogszabály erejénél fogva olyan jogi helyzet keletkezett, amelyből egyértelműen következik, hogy a panaszolt jog sérelem közvetlenül belátható időn belül kényszerítően bekövetkezik.”*

e) Annak bemutatása, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések alkalmazása vagy közvetlen hatályosulása során felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Az Abtv. 29. § rendelkezései szerinti feltétel fennáll, figyelemmel a következő, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések felmerülésére. A Ktv. 4. § (3) bekezdése és 11/A. § rendelkezései azzal az eredménnyel, következménnyel járnak, hogy a vonatkozó szerződések megkötésekor hatályos jogszabályok rendelkezéseinek ismeretében és azoknak megfelelően létrehozott jogviszonyokba a jogalkotó olyan mértékben beavatkozik, amely részben magának a jogviszonynak a megszüntetését, részben annak teljes kiüresítését eredményezi. Értjük ezalatt, hogy a Ktv. 4. § (3) bekezdése alapján kiírandó zártkörű pályázat eredményessége megszünteti a Megállapodást, amely társaságunkra nézve azzal a közvetlen következménnyel jár, hogy kiüresedik a Bérleti Szerződéssel létrehozott jogviszony. Ezáltal a támadott rendelkezések a hatálybalépésüket megelőzően létesült jogot vonnak el, kifejezetten megsértve a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény alapvető

követelményként megfogalmazott 2. § (2) bekezdésében foglaltakat. Az előbbieket a jogbiztonság követelményének és a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmának olyan súlyú megsértését eredményezik, amely szükségessé teszi, hogy a t. Alkotmánybíróság érdemben vizsgálja meg alkotmányjogi panaszunkat. Ehelyütt szükséges azt is kiemelni, hogy a támadott jogszabályok egy jogerős és végrehajtható választottbírói ítéletet ignorálnak, hiszen a Választottbírói Államvédelmi Bizottság által létrehozott Bérleti Szerződés teljesíthetetlené válik.

További alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés annak vizsgálata, hogy a vállalkozáshoz való joggal, a vállalkozás szabadságával miként egyeztethetőek össze a Ktv. 4. § (3) bekezdése és 11/A. § rendelkezései. A támadott jogszabályi rendelkezések álláspontunk szerint sértik a vállalkozáshoz való jogot és a vállalkozás szabadságát, hiszen hatásukat tekintve azzal az egyértelmű következménnyel járnak, hogy a korábban létrejött szerződéses jogviszonyok alanyai nem gyakorolhatják gazdasági jogukat, nem teljesíthetik kötelezettségeiket, mindezt oly módon érik el a Ktv. 4. § (3) bekezdése és 11/A. § rendelkezései, hogy zártkörű pályázat kiírását teszik kötelezővé és megszüntetik a korábban létrejött, osztott tulajdon létrehozására irányuló szerződést, szerződéseket.

A tulajdonhoz való jog megsértése vonatkozásában két tekintetben is fennáll olyan alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdés, amelyet a t. Alkotmánybíróságnak álláspontunk szerint szükséges vizsgálnia. Társaságunk jogséremlere megvalósult abból a tényből kifolyólag is, hogy a tulajdonába, vagyonába tartozó jogosultságok közül a bírósági ítélettel létrehozott Bérleti Szerződéssel megszerzett jogait, különösen a Mélygarázs üzemeltetésére vonatkozó jogát kiüresítették, gyakorlását ellehetetlenítették a Ktv. 4. § (3) bekezdése és 11/A. § rendelkezései a fent már tárgyaltak szerint. A második alapvető kérdés, amelyet a t. Alkotmánybíróságnak vizsgálnia szükséges, hogy a Megállapodásban rögzített osztott tulajdon létrehozására irányuló megállapodás jogcímet kívánt létrehozni a tulajdonszerzésre, ekként a Mélygarázs tulajdonjoga megszerzésére vonatkozó jogos várakozást töröltek el a Ktv. 4. § (3) bekezdése és 11/A. § rendelkezései. A tulajdonszerzésre vonatkozó jogos váromány, várakozás fennállását az Nvtv. 18. § (5) bekezdése önmagában is igazolja, hiszen a jogalkotó ezen törvényi rendelkezésben kifejezetten a Megállapodásra is irányadóan rögzítette, hogy osztott tulajdon létesítésére irányuló megállapodás alapján tulajdonjog szerzhető a tartós jellegű felépítményekre, ekként a Mélygarázsra vonatkozóan is, a tulajdonjog az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhető. Azáltal, hogy a Befektető, végső soron a jogutód Bérbeadó tulajdonszerzésére vonatkozó jogos várakozása eltörlésre került, egyúttal a társaságunk számára okozott közvetlen jogsérelem is megvalósult, hiszen tulajdonjog megszerzése nélkül a Bérbeadó a fent idézettek szerint már most arra hivatkozik társaságunkkal szemben, hogy jogi okból lehetetlenült a teljesítési kötelezettsége.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A Ktv. 4. § (3) bekezdése és 11/A. § rendelkezései az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sértik:

- Alapvetés B) cikk (1) bekezdését [Magyarország független, demokratikus jogállam.]
- Szabadság és Felelősség XII. cikk (1) bekezdésének első mondatát [Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz.]

- Szabadság és Felelősség XIII. cikke (1) bekezdése első mondatának első fordulatát [Mindenkinek joga van a tulajdonhoz (...).]

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenességének indokolása

Előljáróban kiemeljük, hogy a Ktv. 4. § (3) bekezdése és 11/A. § rendelkezései alaptörvény-ellenességének lényege a következő jogalkotói tevékenységben, célban és annak hatásában érhető tetten. A jogalkotó a támadott rendelkezéseket akként fogalmazta meg, mintha azok *erga omnes* hatályú jogszabályok lennének, ezzel szemben egy konkrét címzettet (társaságunkat), de legfeljebb egy igen szűk címzetti kört érintenek.

Megjegyezzük ebben a körben, hogy társaságunknak nincsen tudomása arról, hogy létezne olyan másik jogviszony, a jelen panaszban nevesítetten kívül, amelyre a támadott jogszabályi rendelkezések alkalmazhatóak, alkalmazandóak lennének. Miként az alább részletesen bemutatásra kerül, a támadott rendelkezések időben az Nvtv. hatályba lépése előtt létrejött jogviszonyokra vonatkoznak. Azáltal, hogy 2011. évben az Nvtv. 18. § (5) bekezdésének rendelkezése megalkotásra került, egyértelmű a jogalkotói szándék arra vonatkozóan, hogy a jogszabály hatálybalépését megelőzően már megkötött szerződésekkel osztott tulajdon legyen létesíthető az önkormányzat kizárólagos tulajdonában álló ingatlanokon és ezen vonatkozó szerződések alapján az ingatlan tulajdonjoga bejegyezhető legyen az ingatlan-nyilvántartásba. Ezzel szemben a **Ktv. 4. § (3) bekezdése és 11/A. § rendelkezései egyértelműen az előbbivel ellentétes jogalkotói szándékot tükröznek, nevezetesen azt, hogy jogfosztó módon, visszamenőleges hatállyal beleavatkozzon a jogalkotó a jogszabályi rendelkezések hatályba lépését megelőző jogviszonyokba, melynek eredményeként szerzett jogok szűnnek meg, sérül a jogbiztonság, a privátautonómiához való jog.** Az osztott tulajdon létrejöttét lehetővé tévő, az Nvtv. sarkalatosnak minősülő 18. § (5) bekezdését lerontó szabályozással állunk szemben. Az Nvtv. 18. § (5) bekezdése vonatkozásában a 19. § (1) bekezdés a) pontja rögzíti, hogy az az Alaptörvény 38. cikk (1) és (2) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül. Az Alaptörvény 38. cikk (1) és (2) bekezdése pedig kifejezetten tartalmazza az állami és önkormányzati tulajdonnal, azaz a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodás követelményét. Miként az Nvtv. 18. § (5) bekezdése, mint sarkalatos rendelkezés megfelel az Alaptörvény 38. cikk (1) és (2) bekezdésében foglaltaknak, az ezzel ellentétes jogalkotói szándékot mutató Ktv. 4. § (3) bekezdése és 11/A. § rendelkezései alaptörvény-ellenesek, különös tekintettel arra, hogy szerzett jogok elvonását visszamenőlegesen hajtják végre.

Tekintve, hogy az Alaptörvény jelen panaszban hivatkozott szabályai, így konkrétan a megsértett alkotmányos alapjogok tartalma a korábban hatályos Alkotmány által garantált alapjogok tartalmának megfeleltethető, a t. Alkotmánybíróság által korábban tett megállapítások továbbra is irányadónak tekinthetők.

I. Az Alaptörvény Alapvetés B) cikk (1) bekezdése – a visszaható hatályú jogalkotás tilalma

Az Alaptörvény Alapvetés B) cikk (1) bekezdése rögzíti a jogállamiság elvét [Magyarország független, demokratikus jogállam.], melyből fakad a jogbiztonság követelménye, amely együtt jár és feltételezi a

visszaható hatályú jogalkotás tilalmát. A t. Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatálybalépése után is fenntartotta korábbi értelmezését, amely szerint a B) cikk (1) bekezdése sérelmére alkotmányjogi panasz alapítható a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának megsértése esetén [ld. 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]-[15]; 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]].

A következetes Alkotmánybírósági gyakorlat szerint, valamely jogszabály nem kizárólag abban az esetben minősülhet a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmába ütközőnek, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem **abban az esetben is, ha a hatálybaléptetés ugyan nem visszamenőlegesen történt, de a jogszabály rendelkezéseit – erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint – a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell** [ld. 57/1994. (IX. 17.) AB határozat; 3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [88]]. A jelen panasszal támadott jogszabályi rendelkezések pedig nem a jogszabály hatályba lépése előtt létrejött jogviszonyokra *is*, hanem **kizárólag** a jogszabály hatálybalépését megelőzően létrejött jogviszonyokra alkalmazandóak, ekként kétséget kizáróan megállapítható alaptörvényellenességük.

A Ktv. 4. § (3) bekezdése és 11/A. § rendelkezései a tárgyi hatályukat tekintve egy zárt rendszert hoztak létre, a következők szerint. Azáltal, hogy a Ktv. 4. § (3) bekezdése Nvtv. 18. § (5) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelő szerződésre utal, meghatározta azt, hogy mely szerződésekre vonatkoznak mind a Ktv. 4. § (3) bekezdésének, mind a 11/A. § rendelkezései, hiszen a 11/A. § pedig a 4. § (3) bekezdésére utal vissza, és egyúttal az Nvtv. 18. § (5) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelő szerződés megszűnéséről rendelkezik. Az Nvtv. 18. § (5) bekezdésének első mondatából világosan kiténik, hogy az Nvtv. 2011. december 31. napján történt hatályba lépése előtt megkötött szerződésekre vonatkozik¹, így a Ktv. 4. § (3) bekezdése és a 11/A. § rendelkezései kizárólag a 2011. december 31. napját megelőzően megkötött szerződésekre vonatkoznak. Ezen múltbéli szerződések megszüntetésével a jogalkotó evidens módon a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmába ütköző magatartást valósított meg.

A jogszabály módosításnak a szövegszerű fordulatai alapján is egyértelműen megállapítható célja az, hogy már létrejött magánjogi jogviszonyt üresítsen ki elszámolás nélkül az egyik szerződő fél (éppen az önkormányzattal szerződő magánfél) hátrányára, vagyis vállaltan arra irányul, hogy utólag hasson vissza korábban keletkezett jogviszonyra. Ez egyértelműen sérti a visszaható hatályú jogalkotás tilalmát, ami jelen esetben nem magyarázható azzal sem, hogy egy jogszabálymódosítás potenciálisan bármikor érinthet már megnyílt magánjogi jogviszonyt, ellenkező esetben nem volna lehetőség magánjogi tárgyú jogalkotásra. Itt ugyanis nem potenciálisan, hanem szándékoltan érinti a visszaható hatályú jogalkotás az adott magánjogi jogviszonyt, s épp azt az adott magánjogi jogviszonyt, amelyről szó esett a tényállás előadása során. Nincs erre nézve elérhető nyilvános adat, de (mint erre fent már utaltunk) a speciális szabályozási tárgy miatt azt sem lehet kizárni, hogy az általánosnak látszóan, erga omnes jellegűként megszövegezett jogszabálynak a hatálya valójában kizárólag a tényállásbeli mélygarázsra terjed ki egyedülként az egész országban, s a megsemmisíteni kért rendelkezések távolról sem erga omnes jellegűek, hanem konkrét szereplők jogainak csorbítását eredményezik.

¹ Az Nvtv. 20. § (1) bekezdése szerint a 18. § (5) bekezdése 2012. január 1. napján lépett hatályba, ez utóbbi rendelkezés azonban kifejezetten a törvény (Nvtv.) hatályba lépését (2011. december 31.) megelőzően megkötött szerződésekre vonatkozik.

A visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalma abban az esetben valósít meg alaptörvény-ellenességet, amennyiben a vizsgált rendelkezés hátrányos tartalmat jelent, azaz a jogalanyok helyzetét elnehezítő (*ad maiorem partem*) jogalkotást valósít meg, miként az a jelen panasszal érintett esetben, a társaságunk sérelmére megtörtént. Az előbbieket vizsgálta a t. Alkotmánybíróság a 10/2014. (IV. 4.) AB határozatában, utalva a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény [a továbbiakban: **Jat.**] 2. § (2) bekezdésének rendelkezéseire is. A Jat. 2. § (2) bekezdéséből is az a következtetés vonható le, hogy a jogalkotó kizárólag abban az esetben élhet a visszamenőleges hatályú jogalkotással, mint eszközzel, amikor új jogosultságot állapít meg, meglévő jogosultságot terjeszt ki, vagy valamely jog korlátozását oldja fel [ld. 10/2014. (IV. 4.) AB határozat, Indokolás [18]]. Többek között az előbbi követelményeknek is megfelelt az Nvtv. 18. § (5) bekezdése azáltal, hogy ugyan a hatálybalépését megelőzően megkötött szerződésekre vonatkozott, de azok alapján lehetővé tette osztott tulajdon létrehozását, tehát feloldotta valamely jog korlátozását (osztott tulajdon létesítésének tilalmát). Ezzel szemben a Ktv. 4. § (3) bekezdése és a 11/A. § rendelkezései a korábbi jogviszonyok tekintetében pályázat ismételt kiírására vonatkozó kötelezettséget határoztak meg és a már megkötött szerződések megszűnését állapították meg, egyértelműen hátrányos tartalmat jelentő visszamenőleges hatályú jogalkotást valósítva meg. A fentiek alapján is megállapítható a Ktv. 4. § (3) bekezdése és a 11/A. § rendelkezéseinek alaptörvény-ellenessége.

A látszólag erga omnes jogszabály konkrét (noha nem nevesített) címzettekre nézve létrehozott tartalma sérti továbbá a Jat. 6.§ (2) bekezdést is.

II. Szabadság és Felelősség XII. cikk (1) bekezdés – vállalkozáshoz való jog, szerződési szabadság

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség XII. cikk (1) bekezdése biztosítja a vállalkozáshoz való jogot, melynek része a szerződési szabadság is. A vállalkozáshoz való jog egyik nélkülözhetetlen eleme a szerződési szabadság. Létezik olyan Alkotmánybírósági gyakorlat, amely a korábbi, ún. jogkiolvasztás gyakorlatát alkalmazva és folytatva, a szerződési szabadságot az Alaptörvény M) cikk (1)-(2) bekezdéséből látja kiolvashatóknak. Nem elvetve az előbbi lehetőséget, és az indítványunk vonatkozásában az Alaptörvény M) cikk (1)-(2) bekezdésének alkalmazását, osztjuk ebben a tekintetben Dr. Pokol Béla alkotmánybírónak a 8/2014. (III. 20.) AB határozathoz fűzött különvéleményében foglaltakat, mely szerint a szerződéses szabadság az Alaptörvény XII. cikkének (1) bekezdésébe foglalt vállalkozáshoz való jog részeként kimondható [ld. 8/2014. (III. 20.) AB határozat [147]]. Bármelyik előbbi alkotmányjogi megoldás helyességét is fogadjuk el, egyaránt ahhoz az eredményhez jutunk, hogy **a magánjogi jogalanyokat megilleti a szerződési szabadság, melynek hiányában a vállalkozáshoz való jog nem állhat fenn.**

A már hivatkozott 8/2014. (III. 20.) AB határozat meghozatala során az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a tartós jogviszonyok megváltoztatására, módosítására jogszabály által csak igen szűk körben és a megfelelő követelmények maradéktalan teljesülése, fennállása esetén van lehetősége a jogalkotónak: *„Kimondta az Alkotmánybíróság továbbá azt is, hogy ha a társadalmi méretű változások a szerződések nagy tömegét érintik, indokolt - és alkotmányosan nem kifogásolható -, hogy a jogviszonyok megváltoztatására, módosítására a törvényhozás dolgozzon ki általános megoldást.”* [ld. 8/2014. (III. 20.) AB határozat, Indokolás [90]]. A bíróság által történő szerződésmódosítással párhuzamot vonva, az Alkotmánybíróság előbbi határozatában megállapította, hogy valamely szerződés jogszabály általi megváltoztatásának feltétele többek között,

hogy társadalmi méretű, lényeges körülményváltozás következzen be, amely a szerződések nagy tömegét érinti [vö. Jat. 6.§ (2) bekezdése].

Rögzíthető, hogy a szerződések jogszabállyal történő megváltoztatása körébe tartozik a szerződések jogszabállyal történő megszüntetése is azzal, hogy arra vonatkozóan legalább a szerződés megváltoztatására, módosítására vonatkozó követelmények, mint feltételek alkalmazandóak, s azoknak, mint minimum követelményeknek a jogalkotó meg kell, hogy feleljen, amennyiben egyáltalán alkotmányosan lehetséges korábban létrejött szerződések jogalkotás útján történő megszüntetése. **A Ktv. 4. § (3) bekezdése és a 11/A. § rendelkezései az osztott tulajdon létrehozására irányuló szerződéseket megszüntetik, anélkül, hogy bármely társadalmi méretű, lényeges körülményváltozás fennállna, a szerződések nagy tömege lenne érintett.** Miként azt korábban már részletesen bemutattuk, az alkotmányjogi panasszal támadott jogszabályi rendelkezések kizárólag társaságunkat, de legfeljebb egy rendkívül szűk alanyi kört, ezáltal kifejezetten kisszámú szerződést érintenek, érinthetnek. Nem beszélhetünk tehát semmilyen társadalmi méretű változásról, de még ha létezne is effajta változás, az is kizárt, hogy az a szerződések nagy tömegét érintse. Ekként is megállapítható a Ktv. 4. § (3) bekezdése és a 11/A. § rendelkezéseinek alaptörvény-ellenessége, hiszen a Megállapodás megszüntetéséről, valamint ismételt pályázat kiírásáról anélkül rendelkezett a jogszabály, hogy annak fent hivatkozott feltételei megvalósultak volna. Utalunk arra, hogy a Ktv. 4. § (3) bekezdését és a 11/A. § rendelkezését a Ktv.-be beiktató 2018. évi CV. törvényt megelőző T/3635. számú törvényjavaslathoz fűzött indokolás nem tartalmaz semmilyen indokot arra nézve, hogy létezne bármely, társadalmi méretű, lényeges körülményváltozás ami szükségessé és elfogadhatóvá teszi a támadott jogszabályi rendelkezéseket. Sőt, egyenesen az állapítható meg a T/3635. számú törvényjavaslathoz fűzött indokolásból, hogy még csak kísérlet sem történt az előbbi feltételek meglétének igazolására, hiszen azok tényszerűen nem léteznek.

A vállalkozáshoz való jog és a szerződéses szabadság sérelme, ezáltal a támadott jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenessége azonban nem csak a szerződés (esetünkben a Megállapodás) fentiek szerinti Alaptörvénybe ütköző megszüntetése következtében állapítható meg, hanem önmagában az új pályázat Önkormányzat által történő kiírásának kötelezettsége meghatározása okán is. Noha jelen panaszunk alapját képező ügyben a tényállási részben bemutatottak szerint az Önkormányzat által már 2005-ben kiírt pályázat alapján kötött a Megállapodás és annak mentén, ahhoz szervesen kapcsolódva, azzal egységet képezve jött létre a Bérleti Szerződés is, a korábbi eredményes pályázatot gyakorlatilag nem létezőnek tekinti a jogalkotó és határoz meg kötelezettséget újabb, immáron zártkörű pályázat kiírására a Ktv. 4. § (3) bekezdése szerint. Az előbbiek egyenes következménye (a jogalkotói szemszögből alaptörvény-ellenes célja), hogy társaságunk a bírósági ítélettel létrehozott Bérleti Szerződés szerint őt megillető üzemeltetési jogot nem gyakorolhatja, azt a jogalkotó társaságunktól elvonta, vállalkozási tevékenységét társaságunk nem folytathatja, hiszen a kiírandó pályázat során és annak következtében azt kizárólag egy a társaságunkhoz képest későbbi jogszerző gyakorolhatja.

III. Szabadság és Felelősség XIII. cikk (1) bekezdése – tulajdonhoz való jog

Az alkotmányjogi panaszunkkal támadott jogszabályi rendelkezések, azaz a Ktv. 4. § (3) bekezdés és a 11/A. § rendelkezései sértik az Alaptörvény Szabadság és Felelősség XIII. cikke (1) bekezdésében

foglalt tulajdonhoz való jogunkat is, alaptörvény-ellenességük ezen okból is megállapítható. A Bérleti Szerződés kifejezetten abból a célból jött létre, hogy a Megállapodásban foglaltakat, különös tekintettel a Mélygarázs üzemeltetésére vonatkozó jogosultságát, egyúttal kötelezettségét a Befektető, majd jogutódja, a Bérbeadó társaságunk közreműködésével gyakorolja, teljesítse. Miként azt a választottbíróság Ítélete is rögzíti, a Bérbeadó és társaságunk jogelődjei között már a Megállapodás megkötése előtt megkezdődtek a tárgyalások a bérleti jogviszony megkötésére, a Mélygarázs ingatlan üzemeltetésbe adására, melyre figyelemmel a társaságunk és Bérbeadó jogelődjei 2006. január 30. napján „Megállapodás és bérleti előszerződés” elnevezéssel szerződést kötöttek, melyet 2006. augusztus 4. és 2009. szeptember 14. napján módosítottak.² Tehát a Befektető kifejezetten akként pályázott az Önkormányzatnál, hogy az üzemeltetési tevékenység folytatását bérleti szerződéssel társaságunk valósítsa meg. Az előbbi előzményeket követően hozta létre a választottbíróság Ítélete a Bérleti Szerződést társaságunk és a Bérbeadó között. Nyilvánvaló az előbbiekből, hogy a Megállapodás és a Bérleti Szerződés egységet képeznek akként, hogy a jogügyletekben részes felek által elérni kívánt célokat együttesen képesek megvalósítani. Ezen cél pedig nem más, mint hogy az Önkormányzat tulajdonában lévő Földterület alatt a Mélygarázs megépítésre kerüljön és annak társaságunk általi üzemeltetésével a nyilvános, közforgalmú parkolás biztosítva legyen a Földterületen [vö. Bérleti Szerződés 2., 9.1. pontjai]. Társaságunk tehát vagyoni jogot szerzett a Bérleti Szerződés alapján a Mélygarázs üzemeltetésére. Ezen huzamos időre létesült vagyoni jogunk az Alaptörvény XIII. cikke (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jog védelme alatt áll.

Minthogy társaságunk ezen vagyoni jogát elvonni, megszüntetni csak úgy volt „lehetséges”, hogy a Ktv. 4. § (3) bekezdés és a 11/A. § rendelkezései zártkörű pályázat kiírására kötelezik az Önkormányzatot és megszüntetik a Megállapodást, ezen támadott jogszabályi rendelkezések egységet képeznek, együttesen okoznak sérelmet társaságunknak tulajdonhoz való jogában is. Mivel az alaptörvény-ellenesség és ekként a tulajdonhoz való jog sérelme is az adott jogalanyra (társaságunkra) fókuszálva vizsgálendő, nem valamely általánosságban fennálló és jövedelem szerzését lehetővé tévő jogosultság elvonásaként értékelendő. Amint már fentebb bemutattuk, a támadott jogszabályi rendelkezések célja kifejezetten a társaságunk Mélygarázs üzemeltetési jogának, mint vagyoni jognak az elvonása, megszüntetése.

Az Alaptörvényben biztosított, alapjogként védett tulajdon tartalmát az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a mindenkori közjogi és magánjogi korlátozásokkal együtt kell érteni, az alkotmányos tulajdonvédelem köre mindig konkrét [40/1997. (VII. 1.) AB határozat]. A rendszeres jövedelemszerzést biztosító tevékenységre, társaságunk esetében a Mélygarázs üzemeltetésre kiterjed az Alaptörvény szerinti tulajdonvédelem. Ezen jövedelemszerzésre irányuló jogot létrehozó jogviszony a választottbíróság által létrehozott Bérleti Szerződés és az annak alapját képező Megállapodás, mindezeket üresítik ki, szüntetik meg a Ktv. 4. § (3) bekezdés és a 11/A. § rendelkezései új pályázat kiírásának kötelezettsége meghatározásával és a Megállapodás megszüntetésével, ekként azok alaptörvény-ellenesek.

Szükséges kitekintést tenni a társaságunkat ért jogsérelem, a támadott jogszabályok alaptörvény-ellenessége kapcsán a nemzetközi jog vonatkozó, általánosan elfogadott szabályaira is. Az Alaptörvény Q) cikk (3) bekezdése szerint Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A korábbi Alkotmány 7. § (1) bekezdésének első fordulata ezzel lényegében

² Ld. a Választottbíróság P/2. alatt csatolt ítélete indokolásának I/2., I/5. pontja.

megegyező szabályt tartalmazott. Az előbbiekből következően jelenleg is alkalmazandó és irányadó az Alkotmánybíróság azon gyakorlata, amely szerint Alkotmányt (Alaptörvényt) és a belső jogot úgy kell értelmezni, hogy a nemzetközi jog általánosan elfogadott szabályai valóban érvényesüljenek [53/1993. (X. 13.) AB határozat]. Az ENSZ deklarációja kimondja, hogy a tulajdonától senki nem lehet megfosztani. Az Emberi Jogok Európai Egyezményéhez fűzött Első kiegészítő jegyzőkönyv szerint minden természetes vagy jogi személynek joga van a javai tiszteletben tartásához. Az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikke kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogszerűen szerzett tulajdonát birtokolja, használja, azzal rendelkezzen. Utalunk továbbá az Európai Unió Bírósága C-235/17. számú ügyben meghozott, 2019. május 21. napján kelt ítéletében foglaltakra, amelyek analógia útján ugyancsak irányadóak jelen eljárásban. Az Európai Unió Bírósága többek között az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikke által biztosított tulajdonhoz való jogra, mint alapvető jogra tekintettel azt állapította meg eljárásában, hogy Magyarország a 2013-ban elfogadott szabályozás³ által, amely megszüntette a Magyarország területén fekvő mezőgazdasági földterületekre vonatkozó, egy bizonyos személyi kört megillető haszonélvezeti jogokat és használati jogokat, tulajdontól való megfosztásnak minősül, és mint ilyen alapvető jogot sért. Kimondta az Európai Unió Bírósága, hogy Magyarország egyebek mellett nem teljesítette a Chartának a tulajdonhoz való jogra vonatkozó rendelkezésből eredő kötelezettségét, mert nem volt igazolt olyan közérdekű célkitűzés, amely a tulajdontól való megfosztást lehetővé tenné, továbbá ahhoz nem kapcsolódik kellő időben fizetett méltányos összegű kártalanítás. Mindezeket a jelen alkotmányjogi panaszunkra és a tényállásra vetítve a következők állapíthatók meg.

A Ktv. 4. § (3) bekezdés és a 11/A. § rendelkezései a tulajdontól való Alaptörvénybe ütköző és nemzetközi jog ellenes megfosztást valósítanak meg, egyrészt az új, zártkörű pályázat kiírása kötelezettségének meghatározásával, valamint a Megállapodás megszüntetésével is. Mindezek azt eredményezik társaságunk számára, hogy a Mélygarázs üzemeltetésére vonatkozó szerzett jogunkat nem tudjuk gyakorolni, azt annullálta a jogalkotó. A társaságunk által Bérleti Szerződéssel a Mélygarázsra vonatkozóan megszerzett üzemeltetési jog magában foglalja a Mélygarázs használatát és hasznainak szedését. Miként azt az Európai Unió Bírósága C-235/17. számú ítéletében is megállapította [ld. 81. pont] a haszonélvezeti jogok (használati, haszonélvezeti jogok – ld. 17. pont) kapcsán, azok a tulajdonjog „feldarabolásának” minősülnek, amennyiben e jogok jogosultjainak a tulajdonjog két lényeges részjogosítványát biztosítják, mégpedig a használat és hasznok szedésének jogát. Az előbbieket biztosító jog jogszabállyal történő megszüntetése ekként nem csupán a dolog használatának korlátozásával jár, hanem a Charta 17. cikkének (1) bekezdése értelmében vett tulajdontól való megfosztással [ld. C-235/17. számú ítélet 82. pont]. A jelen ügyben panaszolt jogszabályi rendelkezések azzal a hatással jártak társaságunkra nézve, hogy üzemeltetési jogát elvonták, annullálták a már részletezett módon, ekként az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikke (1) bekezdése értelmében is a tulajdonától fosztották meg, az Európai Unió Bírósága általi jogi minősítés szerint is. Nem áll fenn ugyanakkor semmilyen olyan közérdekű célkitűzés, amely a tulajdontól való megfosztást lehetővé tette volna a jogalkotó számára, különösen pedig nem került sor társaságunk kártalanítására. Mindezek alapján, a nemzetközi jog általánosan elfogadott szabályaira figyelemmel is megállapítható, a támadott jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenessége.

³ 2013. évi CCXII. törvény 108. § (1) bekezdése.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

Társaságunk cégkivonatát P/5. alatt, társaságunk törvényes képviselőjének aláírási címpéldányát P/6. alatt, társaságunk jogi képviselője részére adott ügyvédi meghatalmazást P/7. alatt csatoljuk.

a) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel kijelentjük, hogy **nem járulunk hozzá a jelen ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványban és annak mellékleteiben szereplő bármely személyes adat nyilvánosságra hozatalához.**

b) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok

Az érintettséget alátámasztó dokumentumok, összhangban a jelen panasz indítvány 1. fejezetének a) pontjában foglalt tényállásban megjelöltekkel, valamint az 1. fejezet d) pontjában (Az indítványozó érintettségének bemutatása) hivatkozottakkal, az alábbi módon kerülnek csatolásra:

P/1. – Megállapodás

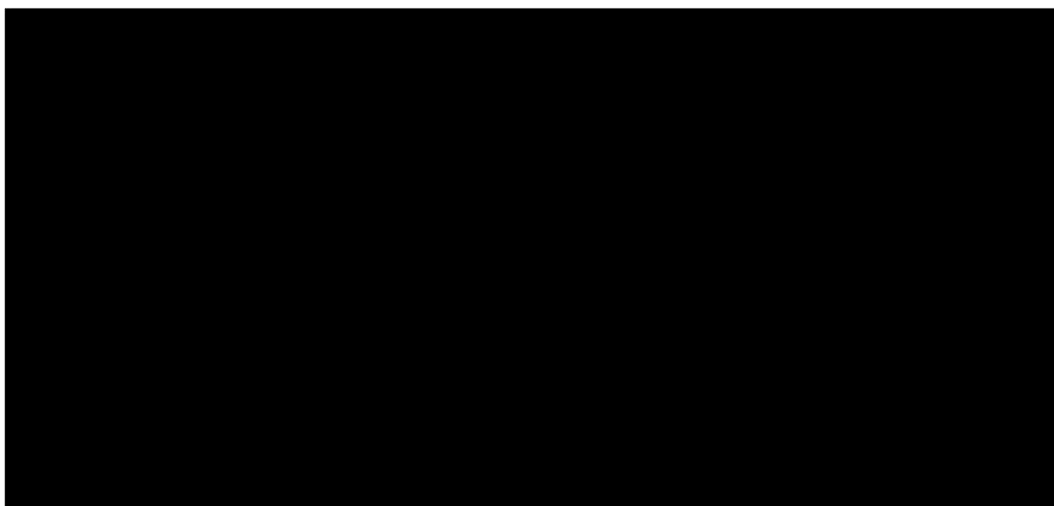
P/2. – Magyar Kereskedelmi és Iparkamara Mellett Szervezett Választottbíróság előtt Vb/16092. számon folyamatban volt perben 2017. május 31. napján meghozott ítélet

P/3. – [REDACTED] alatt felvett ingatlan hiteles tulajdoni lapja

P/4. – Bérbeadó 2019. május 2. napján kelt levele

Budapest, 2019. június 11.

Tisztelettel

Mellékletek:

- **P/1.** - 2006. szeptember 27. napján kelt Megállapodás Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. kerület Önkormányzat - OTP Befektetési, Ingatlanforgalmazási és Vagyonkezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság
- **P/2.** - Magyar Kereskedelmi és Iparkamara Mellett Szervezett Választottbíróság előtt Vb/16092. számon folyamatban volt perben 2017. május 31. napján meghozott ítélet
- **P/3.** - [REDACTED]
található, kivett közterület megjelölésű, 8.927 m² alapterületű ingatlan hiteles tulajdoni lapja
- **P/4.** - [REDACTED] 2019. május 2. napján kelt levele a [REDACTED] részére
- **P/5.** - [REDACTED] cégkivonata
- **P/6.** - [REDACTED] törvényes képviselőjének aláírási címpéldánya
- **P/7.** - [REDACTED] jogi képviselője részére adott ügyvédi meghatalmazás